

הסטודנטים ב„בר-אילן“ קורצפים על עורך בטאונם,asha
ביקר את פועלות הוועד, למרות שלא השתתף בישיבתו --

„לא חרש – אבל ירשת?“

ARIEL ROZENZWEIG
קדווש מוניה?

פייע ביישוב המועצה וה-
וועד ולהעלות את טנער-
תיו. אנו עומדים
בثورות חדשות ויחכו ש-
מטרתו של המאמר היה
לעשות העומלה לטבחרת.
מכל מקום, בחר החבר
ARIEL בדף מכוערת –
השגת מטרתו.

בות מועצת, ומכלול הוא
נעדר. מחר תשי' ישיבתו
עוד, השתתקף באחת בלבד.
דברים אלה מראים את
מידת אחוריותו האכזרית!

דף מכוערת?

עדת הביקורת קובעת
שהת החרש, ומכלו ר' גובע
„מאמרו של חבר אריה
אל רוזנצביינשטיין היה
אל השמצה. הסתרות ה-
סטודנטים עוסקת בעשרות
ענינים קטנים – אך בעז'
לי חשבות גודלה לסתור
דנטים – הגולים שיעית
רבוט מזגוגם, וכל זאת צר'
לא על מנת לקבל פרס.
החבר אריאל אינו מהתמצאים
בכל המספרת הזאת, כי אין
הוא טורת להשתתק בישיבת
бот המועצה. הדבר מוכיח
רי בו הוא מטפל, והוא הר
צאת העתון וגם זה תמורת
שבר. אם הוא לא חבר הניל
תלוננות, היה מוחבתו להר
השגת מטרתו.

הנהלת מפעלי הפיס מזמין בוה את חברי
להשתתק בטקס החגלה הרגילה 11/66
והנרגלה של כרטיסיוטה (מספר סמיון)
של סדרה 12/66. שתקיימנה מחודש בשעה
? בערב, באולם מפעלי הפיס. רה הפטמן 3.
חל-אביב. הכנסה לילדיים אסורה.

מכירת כרטיסים אחוריום, בכניסה
לאולם תונשך ביום החגלה,
עד שעה 6.55 בערב.

– מאות אברהם ארנון, כתבו בגוש-דן –
הרחות פעורות במוסדות הפטדרות הפטדרות
טים של בר-אילן, צייר הפטדרות הפטדרות
מחנות וריכוזים. גרם בכך מאמר ביקורת חרב עלי^ה
המוסדות הנכבדים של הפטדרות הפטדרות
שפירטם עורך עתוני הפטדרות הפטדרות
יונן אהרון.

בעט שנון ולשון כתוצר
כותב העורך אריאל רונו
צבי: „הסתדרות הסטודנטים
משמשת כיום משדר-כך-
טיטם. הנפתח בשעות
קבועות מועד
ארגוני העוסק בסדר
רות בידור של אמנים מ-
נשף לנשף, תישובן של
שורות הרצט עט על גבי^ה
פרוטוקלים משועמים ר'
תיקות גilioידעת.“

במשך מאמרנו מונח
בעל המאמר את המזב ש-
השתדר, לדעתו-באחורה,
במוסדות הפטדרות הפטדרות
דנטים של בר-אילן:

„מעולם לא נחשפּו ה-
מטרות. שלשם הגטמתן
אנו קיימים ולא הוויזר תפּ-
קידנו המידה. חכמתם ל-
מחשבת הידות גנות, פ-
עלות המרבות שבקוואחים
כל-כך. במקומם אורגנה
נשפיית-אמנים המוניות, ה-
חוועד עצם. נסיוון לספר את פין
לעומת דברי הביקורת
כלפי העורך הדואג לפ-
סמה עצמית, מצעדים
אוחדו על האלון האחרון
של „בת קול“, בכונה לחו-
כיה, כיצד נוהגים חברי
החוועד עצם.

דווקא בגלינו זה מופיעה
באותיות מנקרות עיבני.
הគורתה „אללה נבהירין“
על רשותה רצוף חשב-
חות לחביב-חוודע, בליוי
המשכנתם די במכירא וב-
שני פקידוניות.“

„מטיף-בשער“

למרות נסימתו החפירפה,
יתכן שהיה מאמר זה עובד
לא-ארתגובה קייניות אלפא-
לא עומדת להתקיים בחוץ
דש האהבה הבהיר למוסצת
הסתדרות הסטודנטים. אך
עורך, שהוא עצמו חבר
ועד הסתדרות הסטודנטים
החסיד עצמו בכוונות, ש-
אין לגופה של ביקורת,
„מטיף בשער“, „צבע“,
„הוא מנהל מערכת-בחאי^ה
רות לעצמו“ – אלה הן
חילק מהאשומות שהטיחו